

יומא מז: (ש 14 מהסוף) עד מט. (ש 15)

ביאורי מושגים

קמיצת המנחה - מהמנחה שהובאה לכהן היה הכהן קומץ ממנה ושם את הקומץ בכלי את הכלי היה מוליך הכהן למזבח ושם היה מקטיר את הקומץ על המזבח.
 ארבעת העבודות הללו (קמיצה, נתינה בכלי, הולכה והקטרה) מקבילות לארבעת עבודות הזבח (שחיטה, קבלה בכלי, הולכה וזריקה) והן ליבו של הקרבן הקרבן וכפרתו.
לבונה - לרוב המנחות היו מוסיפים קומץ לבונה. את הקומץ היו שמים על המנחה והכהן היה לוקח אותו ומצרפו לקומץ מהמנחה שבכלי. שני הקמצים היו מוקטרים יחד על המזבח.

ספקות בעניין קמיצה (של מנחה) - שלא נפשטו

קמץ שלא כדרך האנשים

הדביק את קומץ המנחה לדופן הכלי או לאחוריו

'מלא קומצו' - הקמיצה צריכה להתבצע כדרך האנשים, אולם הגבול של 'דרך האנשים' לא ברור.

האם העיקר הוא **התוצאה** - שהקומץ יהיה מונח בכלי או **התהליך** - יש להניחו בצורה רגילה תוך הכלי.

ספקות בעניין חפינה (של קטורת) - שלא נפשטו

מעמד בין האצבעות

חפן שלא כדרך האנשים

מישהו אחר שם לכה"ג קטורת בין חופניו

נשפכה הקטורת מידי הכה"ג ואספה

חשב מחשבת פיגול בזמן חפינת הגחלים

אם מקישים חפינה לקמיצה ('מלא' 'מלא'): דין בין האצבעות של חפינה זהה לדין בין האצבעות של קמיצה (שנידון בדף הקודם)

אם לא מקישים חפינה לקמיצה: דין בין האצבעות של חפינה תלוי האם הדגש הוא על 'מלא חפניו' או על 'ולקח'

'מלא חפניו' - החפינה צריכה להתבצע כדרך האנשים

האם הדגש הוא על 'מלא חפניו' או על 'ולקח'

דם שנשפך מהבהמה עצמה - פסול, מכלי שרת - כשר, האם ידי הכה"ג נחשבים ככלי שרת או לא?

האם מכשירי מצוה (הגחלים) נחשבים כמצוה (הקטורת)

ספקות בעניין חפינה (של קטורת) - שנפשטו

ספק: כמה יש לחפון (בצמצום או בגודש)
מסקנה: הקטורת צריכה לבלוט קמעה מעל היד (טפופות)

ספק: חשב מחשבת פיגול בזמן חפינת הקטורת
מסקנה: פוסלת (ר"ע קבע שהקטורת נטמאת מטבול יום - מכאן שהיא קדושה בקדושת הגוף)

הולכה בשמאל

הולכת דם - פסולה בשמאל ובזר (כך קובעת הברייתא)
 הולכת הקטורת - כשרה בשמאל (כך מופיע במשנה).

הולכה אינה פעולה יצרנית אלא טכנית - לכן האמוראים התלבטו האם היא כשרה ביד שמאל ובזר

בדברי הימים אמנם מופיע שהכהנים קיבלו את הדם מהלויים אבל הפירוש הנכון הוא שהלויים רק החזיקו את הדם ולא הוליכו אותו